



100 χρόνια
ελεύθερα Γιάννενα



ΦΙ ΦΜΑΛΙΑ ΦΑΚΑ ΚΑΙ ΤΑ ΓΙΑΝΝΙΩΤΙΚΑ

ΤΕΙ ΗΠΕΙΡΟΥ - ΤΜΗΜΑ ΛΑΪΚΗΣ & ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ
ΔΙΟΡΓΑΝΩΣΗ: ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΔΗΜΟΥ ΙΩΑΝΝΙΤΩΝ
Σάββατο 25 Μαΐου 2013, Αίθουσα Αρχιεπισκόπου Σπυρίδωνος (ΖΠΑ), ώρα 21.00

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

Τραγουδά η Διαλεκτή Φτιαροσκούφη

Παιζουν οι μουσικοί:

Γιάννης Πούριος, Βιοτί

Ιωάννα Ρήγα, σαντούρι

Γιώργος Αθανασίου, ούτι

Γιώργος Τσακιμούνης, κιθάρα

Ηλίας Μίσκας, κρουστά

και

Απόστολος Τσαρδάκας, κανονάκι

1. Άπο μικρός στην Εφετά
Πρώτη πυχοχράφηση 1943, με Βιοτί και τοίμπαρο στην Βάλκαν.

2. Όμορφη που ναι η πίβαδιά

Πρώτη πυχοχράφηση 1927, με Βιοτί, σαντούρι και ούτι στην Victor, με τίτλο «Άρη Πασάς»
και χαρακτηρισμό «γιαννιώτικο». Η πέτη πίβαδιά δεν πρέπει να συγχέεται με την πόρη της Λεβαδείας.

3. Κάνω να σ' ακημονήσω

Πρώτη πυχοχράφηση 1929, με Βιοτί και τοίμπαρο στην Οκετή,
με τίτλο «Θέτω να σ' ακημονήσω» και χαρακτηρισμό «καροτίκια».

4. Η θάλασσα

Πρώτη πυχοχράφηση 1927, με Βιοτί, σαντούρι και ούτι στην Victor, με τον ίδιο τίτλο
και χαρακτηρισμό «γιαννιώτικο». Επιφανέζιο τραγούδι με ποικιλά κεντήματα
και καθηκωτισμούς, που απαιτεί δεξιοτεχνική φωνητική εργανεία.

5. Κείνο τ' αυτέρι το παμπρό

Πρώτη πυχοχράφηση 1927, με Βιοτί και σαντούρι στην Victor, με τον ίδιο τίτλο.

6. Το μνήμα μου χορτάρισε

Πρώτη πυχοχράφηση 1927, με τον Άριεν Ζούμπα στο Βιοτί, στην Victor, με τον ίδιο τίτλο.

7. Χωρίς επτίβα ζω

Πρώτη πυχοχράφηση 1929, με Βιοτί και τοίμπαρο (ορχήστρα Λ. Ρασσά) στην Οκετή, με τον τίτλο «Χωρίς επτίβα να ζω» και χαρακτηρισμό «φρεμέτικο».

8. Μαυρομάτα

Πρώτη πυχοχράφηση 1927, με Βιοτί και τοίμπαρο στην Victor. Όπως και το προηγούμενο, έχει ποικιλά στοιχεία από το εκαφόρ ρεπερτόριο της εστουδιαντίνας.

9. Παραμάνα

Πρώτη πυχοχράφηση 1927, με Biorti, σαντούρι και ούτι στην Victor. Είναι η δεύτερη πίκευρά του δίσκου με το τραγούδι «Η Θάλασσα». Το τραγούδι προέρχεται από το αστικό ρεπερτόριο της Σμύρνης. Η χαρακτηριστική ερμηνευτική άνεση της Rialetas αποδεικνύει την οικειότητά της με το μεχάριο ρεπερτόριο του καφέ αμάν.

10. Τρυχόνα

Πρώτη πυχοχράφηση 1927, με Biorti, σαντούρι και ούτι στην Victor, με τον ίδιο τίτλο και χαρακτηρισμό «χιαννιώτικο». Είναι η δεύτερη πίκευρά του δίσκου με τίτλο «Αγή Πασάς» (Όμορφη που 'ναι η πίβαδιά). Εξαιρετικό δειχνα επιφανεζίου τραγουδιού με ποικιλά κεντήματα και κακηλιούμούς. Έκδοχή ανάλογου ύφους πυχοχράφησης στην Ριθίνια κάποια χρόνια αρχότερα ο πρεβεζιάνος Δ. Ρηπαάκης. Το τραγούδι αυτό είναι ιδιαίτερα δημοφιλές στα μεταπολεμικά χρόνια ως Βαρύ ταύματο, ιδιαίτερα στις εκδοχές του Τ. Καρναβάλη.

11. Χάδω

Πρώτη πυχοχράφηση 1928, με Biorti, κιλαρίνο και τσιμπαρί στην Victor, με τον ίδιο τίτλο και χαρακτηρισμό «συρτός». Πρόκειται για νεοδημοτικό, του είδους που είχε παρεισφρήσει ευρέως στο ρεπερτόριο του καφέ αμάν.

12. Σμυρνιώτικο μαζίζόρε

Πρώτη πυχοχράφηση 1940, με Biorti και σαντούρι στην Balkan. Τυπικός χανές της Σμύρνης, που πυχοχραφήθηκε από σχεδόν όποιους τους μεχάριους ερμηνευτές, στην Ριθίνια και στην Αμερική.

13. Η Βιάχα η έμφραψη

Πρώτη πυχοχράφηση 1929, με Biorti και τσιμπαρί στην Okeh. Ριοτική εκδοχή του πολύ γνωστού καθησικού δημοτικού τραγουδιού.

14. Μή με δέρνεις μάνα

Πρώτη πυχοχράφηση 1943, με Biorti και τσιμπαρί στην Balkan. Ριοτική εκδοχή δημοτικοφανούς τραγουδιού.

15. Αγή Πασάς

Πρώτη πυχοχράφηση 1943, με Biorti, τσιμπαρί και ούτι στην Balkan. Ριθηπασαρίτικο που στη δισκογραφία της Σμύρνης αναφέρεται συχνά ως «χιαννιώτικο».

16. Μήδιο μου και μανταρίνι

Πρώτη πυχοχράφηση 1943, με Biorti και τσιμπαρί στην Balkan. Τυπικό σμυρνιώτικό τραγούδι, που έχει μεχάρι επιτυχία από την Μαρίκα Παπαγκήκα. Η εκδοχή της Rialetas Βάκα διαθέτει αναπάντεχη «χιαννιώτικη» μουσική προφορά, και γ' αυτό ίσως ευφαίνει περισσότερο από οποιοδήποτε χιαννιώτικο τραγούδι το ιδιαίτερο ερμηνευτικό της στίχη.

ΦΜΑΛΙΑ ΦΑΚΑ - BIOS KAI TECHNI



H Mazaltov Matza, χαϊδευτικά Mally, γενίθηκε στα Γιάννενα το 1895, στους κότηους μιας φτωχής οικογένειας Ρωμανιώτων Εβραίων.

Στα 17 της, η Mάλι επιβιβάζεται στο Kaiser Franz Josef I, το μεχανύτερο αυστρο-ουγγαρέζικο πτέριο που το 1912 εκτελεί την χραφή Τεργέστη - Νέα Υόρκη. Όπως για πολλά κορίτσια της σειράς της, η οικογένειά της έχει συμφωνήσει να τη δώσει νύφη σε ένα συμπατριώτη που ζει στην Ημερίκη, τον Jacob Sarreta.

Το ζευγάρι μένει κοντά στην ρωμανιώτικη συναγωγή, στην οδό Rivington. Εκείνη δουλεύει σε ένα εργοστάσιο σαν μοδίστρα κι εκείνος φτιάχνει μεταξωτά πουλούδια που διακοσμούν χυναικεία καπέλα.

Στην απογραφή του 1920 φαίνεται να έχουν αποκτήσει δυο κόρες, την Διαμάντη και την Εσθήρ Κλεονίκη. Είναι φυσικά τα ονόματα των γιαγιάδων τους, αφού και στην Ημερίκη τα πατροχονικά ήθη επιβιώνουν με συντριπτισμό.

Ωστόσο η Μάλι έχει ήδη αποστασιοποιηθεί πολύ από το γιαννιώτικο παρελθόν της, αφού αναζκάζεται να αυτογομψθεί και να χειραφετηθεί. Ενώ δουλεύει, φραγουδά τα φραγούδια που κουβαλά από την μακρινή παφίδα της. Με την εξαιρετική φωνή της φραβά την προσοχή και φαίνεται ήδη ότι από τις αρχές της δεκαετίας του '20 ανεβαίνει στο πάντο. Στα καφέ αμάν της Νέας Υόρκης εφινεύει ελληνικά και τούρκικα κομάτια με το κατηπεργικό όνομα Αμαρτία.



Γρήγορα η φωνή της δισκοχραφείται, όμως ο Jack δυσαρεστείται και την χωρίζει. Της παίρνει μάλιστα την μικρή της κόρη, την Κλεονίκη, και την στέλνει πίσω στα Γιάννενα. Οι γυναίκες στα καφέ αμάν θεωρούνται πόρνες και μια τέτοια «καριέρα» δεν αρμόζει σε καθησπρέπεια Εβραίες.

Όμως η Γιαννιώτοπούλα έχει ανθάξει ποτέ και τη ζωή της ορίζει κατά προτεραιότητα η τέχνη της. Το 1926 ασπάζεται την ορθοδοξία προκεμένου να παντρευτεί τον Ερήνη επιχειρηματία Gus Bakas, του οποίου το επώνυμο προστίθεται πιλέον δίπλα στο «Αμαρλία».

Τα καφέ αμάν όπου τραγουδά είναι πολλά και πολυσύχναστα. Η Νέα Υόρκη διαλύει την εποχή της ποτοαπαγόρευσης και η Βραβινή διασκέδαση φορτίζεται ποικιλοφόρως. Η Αμαρλία ανοίχει το δικό της στέκι, που παίρνει το όνομα «Πανοίτιου», σε ανάμνηση του ομώνυμου γιαννιώτικου καφέ αμάν, το οποίο προφανώς είχε σημαδέψει τις εφηβικές της μνήμες.

Την δεκαετία του '30 δεν πηγαδραφεί, αντίλα τραγουδά σχεδόν παντού: εκτός από την Νέα Υόρκη και την ευρύτερη περιοχή της, πόλεις όπως το Detroit, το Chicago, το Gary (Indiana), ή Philadelphia έχουν ποτέ έριθνόφωνο πιθήνυμό, που εκτιμά ερμηνεύτριες όπως η Αμαρλία.

Το 1940, η Αμαρλία με τη Διάμαντη ζουν στην καρδιά της Greektown του Σικάγο. Η ερμηνεύτρια είναι πιλέον καταξιωμένη και αποτελείται απεριόριστο σεβασμό από το κοινό και τους μουσικούς, που θαυμάζουν τον δυναμισμό και τον χαρακτήρα της.

Οταν στις αρχές της δεκαετίας του '40 πηγαδραφεί ξανά, έχει στο πλάι της μερικούς από τους πιο διαπρεπείς Ερήνης μουσικούς της Αμερικής. Η Αμαρλία αποσύρεται στα τέλη της δεκαετίας του '60.

Την εποχή αυτή η κόρη της ανοίχει εστιατόριο στη Φλόριντα. Έκεί την ακολουθεί η μπέρα της το 1971 και εκεί πεθαίνει τελικά το 1979.